

מבין משאבים 2297, י' אייר תשפ"ג - 1 מאי 2023

שוב חוזר הניגון/ סטריקו שורק

תנו לצה"ל לנצח	שוב חוזר הניגון
יהיה שקט לנצח	של טילים או מיגון
משחקים בחתול ועכבר	מקלטים וממ"ד
עד שזה נגמר	שאינ לכל אחד
ושוב לסבב הבא	אין סוף חדשות
ברוך הבא.	בכל הרשתות.
מתי זה יגמר לעזאזל?	כל עוד בלבב
זה לא יגמר זה בלוף	נכניס לאויב
לסבב כמו זה אין סוף	הוא יכניס בחזרה
וחוזר חלילה ללל....	יהיה לנו רע.
הכל מהתחלה.	לסמוטריץ וגביר
כל עוד בלבב	יש הרבה זכויות
נכניס לאויב	על מה שקורה בגבולות
הוא יכניס בחזרה	זה מה יש
יהיה לנו רע	שניהם אוהבים לשחק באש
סדום ועמורה.	ממטולה עד הנגב
	טילים נופלים hoy may good
נ.ב.	קריית שמונה כרם שלום ושדרות
להר הבית מי רוצה לבוא?	דרך אגב כוחות מגב נכנסים להר הבית
מתחילים בסטטוס קוו	לעשות שם סדר
עכשיו הרמדאן	אל דאגה יהיה בסדר.
יעלה בלגן	היום בן גביר הגדול והאדיר
	עולה לכבוש את ההר
	כמו גולני מוצב החרמון הרדאר.

מה בעלון:

תולדות בית הספר במשאבי שדה / טובאה אבריא
יאלא פילאולוץ / יפתח פרייליך
צנץ הרכה / לולו טלמור
מחסן באדיט / סטריקו שורק
שנה לפטירתה של תרצה אהובתי / אמנון סוריה
סיכום קצר מחולייית פוריס
קבלת חז' פסח / חולייית פסח
מצבן הציבור / דן חנוך
למה שלא נתחלק לפטיט? / אח של יקיר שפירא
פאטה מוראנה / נאה פרסי
מהנצחה בישובנו / נאה פרסי

אחרי המון זמן וחגים רבים שעברו ללא עלון, נראה שהעלון צריך לעבור רענון כדי שיצליח להמשיך להתקיים.

לכן התכנסנו לאחרונה צוות הכולל את רונית בן טל, יקיר שפירא, ילנה דיומין ואנוכי לדון בכך. מי שמוכן לעזור מוזמן להצטרף לצוות.

אחת ההחלטות הראשונות היא שהעלון הדיגיטלי יפורסם בקבוצת הווצאפ של הקהילה וישלח למייל לחברים.

אנו נמשיך לעשות עלון מודפס למעוניינים.

כל מי שמעוניין בעלון מודפס שיעדכן אותי בבקשה.

בנוסף, בכדי לשפר את הנראות של העלון והכתבות, אנו לא נוציא יותר את העלון באותו שבוע שבו נבקש את הכתבות, אלא ניקח את הזמן לעריכה ועיצוב.

תולדות בית הספר מאמאי עדה

מספרת עדה:

נשלחתי ללמוד הוראה בסמינר הקיבוצים. החינוך המשותף הוא אשר התווה את תוכנו. מרדכי סגל (שהיה גם מנהלו של סמינר הקיבוצים) הדגיש: שבית הספר הוא חלק מחצרו של הקיבוץ. הילד גר בבית כולל, שם הוא ישן, אוכל ולומד הוא גם לומד לעבוד במטלות הבית.

חשוב היה שיום הלימודים יכלול לימוד לעבודה. נוהגים אנו בקיבוץ לפתוח את בתי הספר לאחר גן המעבר, המשמש מעין כתה א', בו למדו ראשית קריאה וחשבון. כך שהילדים כנכנסים לבית הספר ישר לכתה ב'.

שתי הכיתות הראשונות נפתחו כאשר בכל אחת מהן היה רק בן משק אחד. יוסי בן נון, להם צרפנו 4 ילדי חוץ. בכתה ג' יוסי עזב ונשארנו רק עם ילדי חוץ.

מספרת נעמי זריז:

עדה היתה עבורי מחנכת ומורת דרך. כאשר בגרתי המשיכה עדה ללוות אותנו, ככתת גפן. לימדה אותנו נימוסים, תהליכי התבגרות של בנות ועוד, מחנכת במלוא המילה.

מספרת שולמית זיו:

אני הצטרפתי לקיבוץ לאחר שלמדתי להיות מורה בסמינר לוינסקי. היות שלא היתה לי עבודה כמורה בקיבוץ, לימדתי 3 שנים בבאר שבע, יחד עם חביבה יונאי ואורה ישי. התחלתי להיות מורה בבניין של גן הדס, שנבנה כגן מעבר, גן כתה. היתה תפיסה שכתה א' יכולה ללמוד עוד בגן. לימדתי ראשית קריאה וראשית חשבון. בהמשך נשלחתי ללמוד מורה למוסיקה. למדתי בסמינר בבאר שבע. שנים רבות הייתי מורה למוזיקה לפי המתכונת של משרד החינוך. לימדתי חליליות ושירה. דאגתי בקיבוץ לחינוך המוסיקלי של הילדים וגם לרכישת כלי מוסיקה שונים.

מספרת חביבה יונאי:

כמו שולמית לימדתי שנים בבאר שבע. בבואי לקיבוץ נבחרתי להיות מזכירת קיבוץ. לא לימדתי בבית הספר. כן לימדתי בחברות הנוער שהיו בזמנו בקיבוץ.

מספרת אסתר פלג:

למדתי להיות מורה בסמינר הקיבוצים. הייתי כמה שנים גננת. בזמנו הכל הכנו לבד: מתנות לילדים, פלקטים לכבוד החג. בכל השקעתי עבודה רבה. עברתי להיות מורה. לימדתי פעמיים את כתות א', ב', ג' ושנה אחת לימדתי רק את כתה א'. סה"כ 9 שנים עסקתי בחינוך. עייפתי מהנטל הגדול שהיה למורות. כמו המטפלות גם המורות, היו

שותפות לכל התוכניות. ארוחות השכבה, הכנת שעורים. בהפסקת 10 הורים היו באים לבקר את ילדיהם ואני נפגשתי עם עדה, שהנחתה אותי ועזרה לי הרבה בהוראה. יזהר בני הכה את מצפוני. את אף פעם לא באה אלי ב-10. זאת הסיבה שעזבתי את ההוראה.

מספרת כרמלה:

ב-1966 ואני בת 36, יצאתי ללמוד להיות מורה בסמינר הקיבוצים. האמת שרציתי להיות מטפלת, לא חשבתי שאני מספיק משכילה בשביל להיות מורה, אבל הקיבוץ החליט. שנתיים למדתי ואחרי כמה שנים יצאתי ללמוד את השנה השלישית. בשנה הראשונה החלפתי את עדה שיצאה ללמוד. לימדתי את כתת גפן זה היה קשה מאד. הם כל כך אהבו את עדה שאף מורה לא השתוותה לה. כל פעם אחד הילדים אומר: זה לא כמו עדה.

מה כללה עבודת המורה ?

היינו מתחילים ב-06.00 בבוקר. מעירים את הילדים לשעור ראשון. אוכלים ארוחת בוקר, ומיד אחריה נקיון הבית. את הבוקר שהוא טוב ללימודים, בזבזנו על ניקיון הבית.

לא יכולנו לעשות את זה אחה"צ ?

אני באמת לא יודעת. כך היה מקובל. בדיעבד אני חושבת שזה היה בזבוז זמן טוב ללימודים. אחרי הניקיונות היינו מלמדים 5 שעות. אוכלים ארוחת צהריים. אני הייתי נשארת עד השעה 14.00. היינו מגישות ארוחת ערב לסרוגין. שבוע המטפלת שבוע המורה. זה לא היה רק ארוחת ערב. היינו מלווים אותם עד שהלכו לישון. הייתי נשארת עד שהבית היה שקט.

מתי צירפתם את הקיבוצים האחרים ?

בשנת 1975/6 אני הייתי מנהלת בית הספר. את הניהול היינו עושים שנתיים ומתחלפים ביננו: בבאי, אבי לוסקי ואני. בזמן הניהול גם לימדנו. כשהייתי מנהלת, באה משלחת משדה בוקר בשבת. ילדיהם למדו באותו הזמן ברביבים והם לא היו מרוצים. סיפרו סיפורים קשים שהיו לחמי ברביבים. ביקשו שנקבל אותנו למשאבי שדה. גם המדרשה ואשלים פנו באותה בקשה. הבאתי את זה לאסיפה להחלטה. אני עצמי לא התלהבתי מהרעיון. אהבתי את בית הספר האינטימי. 5 שנים רצוף לימדתי את כתת שקד.

מבית הספר הקטן, שמנה 4 ישובים ואולי 70 – 80 תלמידים, צמחנו והיום יש 13 ישובים עם 580 תלמידים.

כתבה וראיינה טובלה אבריאל

צנף הרכב

סוף סוף אחרי ירידת מה במחירי רכבים יד 2, הצלחנו להשיג רכב משנת 2020 במחיר של 2019. מכיוון שקשה להשיג רכבי קיה נירו, כי הם מאוד חסכוניים [25 ק"מ לליטר+ החיסכון החשמלי], ברגע שהציעו לנו עוד אחד קפצנו על המציאה ורכשנו. רכב זה 37 יחליף את ה-85. כעת בצי הרכב יש כבר 11 רכבים היברידיים חסכוניים. מקווים שיוכיחו את עצמם [תלוי בנהגים!!]. נשארו עוד 2 רכבים עם מערכת גז שיוחלפו רק בשנה הבאה. יש להמשיך לתדלקם בגז. תודה.

מזכיר לכם שברכב היברידי לא ניתן לחבר כבלים להטענת המצבר. יש סוללה קטנה מצד שמאל של הנהג ויש ללחוץ על הציור של הסוללה בפנל במקרה של חוסר אנרגיה ברכב.

בעיות נוספות שצריך לשים לב אליהם:

אם השלט לא נועל את הרכב בסוף הנסיעה, הסיבה לכך היא ששכחתם לדומם את המנוע, אין להחזיר את המפתחות לארון לפני שנועלים!!! שימו לב שיש מנגינה בהצתה ובנעילה לצורך זה.

בעניין של תקלות, או סימני אזהרה שמופיעים בהמשך הנסיעה. אם התקלה בצבע אדום, יש לרדת לשוליים בזהירות לדומם מנוע ולהתקשר!!

אם התקלה בצבע כתום יש להתייעץ. תזכרו שאתן/ם נוסעים ברכבים יקרים וטובים מאוד ויש לשמור אותם במצב טוב, כדי שנוכל למכור אותם במחיר סביר. תודה.

לגבי סידור הרכב, יש נהגים שלעיתים קרובות לוקחים רכב, נוסעים וחוזרים למשק מאוחר בלילה ומשאירים את הרכב ליד הבית עד הבוקר. דבר זה מקטין את מספר הרכבים הזמינים לחברים שרוצים לנסוע בשעות הבוקר.

חיילות/ים יכולים להשתמש ברכבים על בסיס מקום פנוי, אבל לא באופן קבוע. כפתורים: בזמן האחרון היה ביקוש גדול לכפתורים, מכיוון שחברים איבדו אותם. כל מי שקיבל יחויב בתקציב בזמן הקרוב.

תדלוקים: היו הרבה בעיות בנושא הזה. המצב כרגע הוא שישנם כמה רכבים שלא פתחו להם את הדלקן [יטופל בקרוב]. בינתיים אפשר לתדלק בסונול, עד שנקבל אישור מדניאל שהדלקן פתוח בכל הרכבים בחברת דלק. תודה לורד וחסן על העבודה המושקעת והטובה! זהו להפעם. סעו בזהירות והודיעו על תקלות בזמן אמת. תודה.

שבת שלום וחג עצמאות שמח! לולו ט.

מחסן בגדים

חולם בלילות על ציפיות

לי, מצעים לא נעים

שותה הרבה מים

רואה לבן בעיניים

מגבות הן אהבות

מגבות פרחן ללא מספרים

זו מתנה מאלוהים.

העובד על "הפרס" את המצעים דורס.
על משה הקיטור מיכאל המנהל ממהר
לגמור
לא אוהב שנתלוצץ, כשהוא משה.

סידרנו ארונות

תלינו תמונות על הקיר.

ועכשיו זו גלריה כמו בכל עיר

מה שעוד נחוץ, להביא לקיבוץ כביסה
מבחוץ.

הסיסמה שלנו היא עבוד טוב ונעים,

כביסה מקופלת נחלק לתאים.

כשתגיעו למחסן בכל עת

תראו שם צוות למופת.

נ.ב.

לכל החברים והתושבים,

סמנו בבקשה את הבגדים

אחרת יישכבו בבלתי ידועים.

בית ראשון במחסן הבגדים,

אחראי על העובדים והבגדים.

עומד על שלו ולא מוותר,

לא מסכים שנאחר.

סיום העבודה עד "הסקונדה" האחרונה.

אל חשש מחר יום חדש

מגבות.....

מגבות ללא מספר זה דבר אחר.

חפש בפינות שם הוא מסתתר.

עושים על כך דיון ורק אז עט סימון

והיה ואין שום פתרון הבגד לארון

כאילו והיה יתום.

סטריקו

יגאל פילוסוף

חלק מהכתוב כאן אלו הדברים שאמרתי בעת ההלוויה, וחלק הם מתוך דברים שכתב לי איש ה"משרד" שעבד אתו לאורך שנים.

לפני מספר ימים נפרדנו מיגאל פלג (פילוסוף) ז"ל. חבר קיבוץ לשעבר.

אם השם והאיש מוכרים ליותר ותיקים, צעירים יותר לא זכו להכיר וחלקם שואלים.....

יגאל נהג להגיד שהוא נולד בזמן הכי גרוע עבור ילד יהודי.

ביולי 1942, פריס תחת כיבוש גרמני והמשטרה הצרפתית רודפת יהודים. בגיל שבועיים הוא נלקח יחד עם אימו ואחיו הגדול (!) בן 5, למחנה מעבר (Vel d'Hiv) ממנו נשלחו היהודים למחנות השמדה. את חייו הוא חב לשוטר צרפתי, בן כיתה של אמו, שזיהה אותה ודאג להבריח אותם למקום מבטחים.

בהיותו נער, יגאל הצטרף לתנועת נוער ציונית דרור וב-1961 הצטרף לגרעין עליה (למרחב) למשאבי שדה. בקיבוץ השתלב בענף הפלחה ולאחר זמן קצר התגייס לנח"ל מוצנח עם כול הגרעין. את החלטתו לעלות לארץ, תיאר כנקמתו החיובית על ילדות עשוקה ועל מדינה (צרפת) ש"בגדה" באזרחיה היהודים והסגירה אותם לנאצים.

ואז באו שנים סוערות, מלחמות ששת הימים וכיפור. הקרבות הקשים על ירושלים, הפציעה בתעלה. במלחמת ששת הימים נשלח עם גדודו לכבוש את גבעת התחמושת ולאחר מכן אל העיר העתיקה והכותל הערבי. ימים קשים עם אבדות כבדות ביותר. בהלוויה, סיפר חבר הגרעין, אבי חסין, שבשלב האחרון של הקרב על גבעת התחמושת, יגאל ועוד שלושה הסתערו על הבונקר המפורסם. יגאל סיפר לו ששלושת החיילים האחרים "זכו" בצלי"ש על נפילתם בקרב זה... ואילו הוא לא קיבל צלי"ש אלא זכה בחיים.

מצורפת כאן התמונה האגדית השלמה של הצנחנים ליד הכותל. ניתן להבחין ביגאל, וגם בדוב אמסלם ודרורי ביטון (שני חברי גרעין למרחב נוספים). רק

עברו מספר שנים וגדוד הצנחנים שוב נקרא למילואים במלחמת יום כיפור. בקרבות הקשים בעיר סואץ, יגאל נפצע. גם פה היו מעורבים חברים נוספים מהקיבוץ.

לאחר תקופה קצרה, גויס יגאל למשימות נוספות עליהן השתיקה יפה. חשוב לדעת שמדינת ישראל חייבת הרבה לאותם אנשים שכמו יגאל "דאגו ודואגים" לכך שאזרחי ישראל וגם

יהודים באשר הם, יוכלו לקיים שגרת חיים... בהלוויה, נכחו הרבה משותפיו לעשיה לאורך יותר מ-40 שנות פעילות. אין איש מתוכם שלא ראה בפעילותם המשותפת עם יגאל, זכות וכבוד.

י. שותף לעבודה של יגאל ז"ל, כותב בין השאר:

יגאל חבר יקר,

זה בלתי נתפס שרק לפני כמה שבועות ישבנו ביחד והעלנו זיכרונות מעברנו המשותף במשרד, והיום אנחנו, כל חבריך ומשפחתך, מלווים אותך בדרכך האחרונה...

אהבת הארץ והנאמנות למדינה, הובילו אותך לבחור לשרת את מדינת ישראל כחייל צנחן אמיץ שלקח חלק במלחמות ישראל.

לאחר מלחמת יום הכיפורים, גויסת למשרד ונשלחת ל..... על מנת להבריח את היהודים ולהעלותם לארץ.

לאורך כל שנותיך מילאת תפקידים שונים וחשובים עבור המשרד, ביניהם כאלה שלא ניתן להזכיר עד עצם היום הזה. נזכור אותך כאדם נעים הליכות, אוהב את החיים, תמיד עוזר לזולת, אחד שהיית רוצה שיהיה חבר שלך. יהיה זכרך ברוך.

ביום מסוים, יגאל מתקשר ומעדכן אותי שהוא יוצא לפנסיה ויוכל לסייע בפעולות הסברה בקרב קבוצות ידידים איתן אני עובד בחו"ל. עבורי, זאת הייתה הכרות מחודשת עם אדם שכול כולו נתינה, התנדבות, יושרה אינטלקטואלית ונאמנות לאנשים, לעם ולארץ. בפגישות הרבות שהיו לנו עד לקורונה, הופתעתי כול פעם עד כמה אפשר לעשות דברים מדהימים ולהישאר פשוט וצנוע, להישאר בן אדם.

היום הוא יום קשה בו נפרדים מחבר

יום בו המילים הן ללא תועלת, או לכול היותר ערך של עדות

סליחה מכס, אביבה, בני המשפחה וקרובים וידידים ושותפים לעבודה

שיש לנו רק מילים ואהבה כדי להתמודד עם הצער.

ולך יגאל, גם אם אתה לא שומע,

אז דע שכל חבריך בקיבוץ נרגשים שבחרת בפינת המדבר הקטנה הזאת להיות ביתך עד עולם.

יפתח פרייליך

נה לפטירתה של תרצה אהותי

אהבתינו הייתה אהבה הדדית ממבט ראשון. כל פרקי הזמן מבלי להחליף מבטים, מאז בואך למשאבי שדה, נחשב לאיבוד זמן עבורנו. חיפשנו אחד את השנייה ללא הפסק וכאשר החלטת שנפגש ונאהב, אהבנו ביום ובלילה, חלמנו על תווי פנינו, והאביב החל לפרוח בגופינו. לאהוב אותך תרצה שלי זו היתה תחושת הרשרוש של אלפי נפלאות מכל מה שהיית וכל מה שלא וברוחנו נוצר האשד שזרם בוורידנו, פרץ לליבנו ושטף את ימינו. למיסוד הקשר ביננו החלטנו להנשא אזרחית עם עורך דין לפי דת משה וישראל, ללא רב, בלי הורים, ובלי חברים, ממש כפי שמסופר בשיר "היכל ההזיות" (La palais de no's) (chimeres).

באזכרה עומרי הקריא את התרגום העברי לשיר ואני שרתי את השיר בצרפתית באזכרה. לאחר הנחת הפרחים חזרנו לביתי וכולם התכבדו בשתייה ואוכל שארגנו ילדינו ונשותיהם. לסיום שרתי בצרפתית את שירו של שארל אזנבור "זה נגמר "c'esf fini" ונפרדנו.

אמנון (אלדו) סוריה

בית משאבי שדה משתתף

באבלה של קטי מונין

על מות האב

פיטר מתיוס ז"ל

בית משאבי שדה משתתף

באבלה של יפעת מל יוסף

על מות האב

מוטי מנדלסון ז"ל

סיכום קצר מחולייית פורים

השנה נושא המסיבה הנבחר היה 'מסע בזמן'. מבחר אמנים מקומיים וגם כאלו שפחות טובים עם המכחול לקחו את המשימה לידם ויחד עם החולייה, מתנדבים ובני הגרעין הנפלאים, הפכו את האסס למנהרה חיה של תקופות בזמן. מהרנסנאס עד לשנות ה-90. בערב המסיבה האלכוהול זרם, הרחבה המתה והמוזיקה סלסלה. הפעם לא נערכה תחרות תחפושות לצערנו, אבל דמויות מכל הזמנים הסתובבו ברחבה והאווירה הפורימית סחפה. כמובן שאי אפשר שלא לציין את הכניסה המטריפה של אריה שורק על צבעיו ועקביו. אין כמוך אריה!
תודה לצוות הפאב ועמית כהן על המוזיקה.

את העדליידע הוחלט לקיים הפעם ביום חול אחר הצהריים. רני רתם את הרכבת, הקרונות הועמסו לעייפה בילדים מחופשים ושושן כולה צהלה ושמחה. אנחנו שמחים לבשר שבשנה הבאה כבר נצטרך להוסיף קרונות..

המסע הרכוב הסתיים ברחבת המועדון, שם חיכו לילדים ולציבור בני ובנות הנעורים והפעילו תחנות היתוליות. תור ארוך במיוחד השתרך אצל 'אלון בלון' הנפלא שיצר מגומי ואוויר ככל העולה על הדמיון ומעבר לו. טעמי ילדות נצחיים בצורת פופקורן וצמר גפן מתוק חולקו לכל דורש ודורשת.
מדרשת שדה בוקר, אנחנו מאחורכם! קריצה.

כמה מילים מהחוליה:

השנה בלטה במיוחד מצבת כח האדם הדלה. מה שהקשה על הרמת החג אפילו ברמה הבסיסית ביותר. היו רגעים דרמטיים במדיה שאף חשבנו לבטל. נשאר לרכזת התרבות ולקברניטי הקהילה את הבמה לכך, אבל כרגיל עולה השאלה על חשיבות התרבות בקהילה. מרגיש שמהו נאבד בשנים האחרונות. חבל? אולי לא. ימים יגידו.
ונסיים בברכת שכל יום יהיה פורים

חולית החג

כאצט פסח

לקראת התארגנות להכנת פסח קיבוצי, התברר שעלות המנה יקרה מדי למשפחות, ומאחר שלא היה ניתן לקבל סיבסוד מהקהילה השנה. עמדנו בפני אפשרות של קיום החג במספר קטן של חברים, או ביטולו. הפעם אחרונה שחגגנו ביחד בחג פסח משותף היתה בשנת ה-70 למשאבי שדה ב-2019. היה לנו חשש שאם לא נקיים את החג, המסורת של החג היפה והמיוחד לנו תעלם. לכן החלטנו לעשות קבלת חג לפסח, שלפחות תיתן את מעט מהטעם של החג, לא תעיק כלכלית על המשפחות וגם תאפשר למי שאין לו עם מי לחגוג, להנות מהחג ובעיקר תשמור לנו על המסורת ותאפשר גם לנוסעים לחג להשתתף בו.

בארבע וחצי אחר הצהרים, ביום שלפני פסח, התכנסנו בדשא ליד המועדון. את החג הנחה בכישרון רב יקיר שפירא, מרסלו בן שופט המאסטרו המוכשר ליווה בנגינה. התחלת החג היתה ביציאת מצרים. הורים וילדים בהובלת משה רבנו (נפתלי שואר) יצאו למסע ועברו בשלום את הים שנפתח למעבר. בשלב זה הביאו ילדים שיבולי חיטה לסלים, והמקהלה החלה בשירה שכללה את מה נשתנה, ארבעת האחים ועבדים היינו, בניצוחה של עופרי בלטרן. השירה שאותה היתה מלמדת מידי שנה שולמית זיו ז"ל, שנפטרה השנה. לאחר מכן עלו בנות ד' ו' בהנחיית הילה המדריכה שלהם לריקוד "עבדים היינו" של ברי סחרוב, וזה היה ריקוד הנהדר והמרחב של הדשא עשה לו טוב, ולאחריו ריקוד החד גדיא האגדי בניצוחה של נאוה רייב וכמובן השיר אחד מי יודע אותו שרנו כולנו.

לסיום שתינו יין וברכנו לחיים, אכלנו קצת עוגיות כשרות לחג ובזמן זה הילדים יצאו בחיפוש אחר האפיקומן – מצות קטנטנות שהוחבאו באיזור המועדון, ולבסוף כולם קיבלו פרסים.

תודה רבה לצוות ההגברה ניקו גולדפישר, מעיין עובדיה וחרן פרסי בניצוחו של דובי אשל, שלא מאכזב אף פעם. תודה רבה לאביגיל גולדסמן על העזרה בארכיון. עכשיו, לאחר סיום, אפשר להגיד שהמטרות שלנו הושגו, המסורת נשמרה וקבלת החג נתנה את טעם של החג כפי שחלמנו, וכמובן זאת רק התחלה, יש עוד המון מקום לשידרוגים.

למרות ההצלחה להרגשתנו מקוים שבשנה הבאה נחגוג את החג בחדר האוכל ביחד, כי בכל זאת יש הרבה יותר בחג המשותף עם הארוחה הקראת המגילה והשירה בציבור. אולי גם אפשר לחגוג פעם בחדר אוכל ופעם כמו שחגגנו השנה. ברור שבעתיד עם ההתחדשות וההשתנות בקיבוץ צריך לדון במשק ולהחליט אלו מסורות מהחגים חשוב לנו לשמר, ואם חשוב, אז גם לעשות מה שנדרש כדי לקיים אותן.

לסיום, תודה לחברי החוליה שבלעדיהם כל זה לא היה קורה: מרסלו בן שופט, אדריאנה שפירא, טל מוסאי, רונית בן טל, מאיה זיו ונגה פרסי.

תודה לכולכם. ניפגש בשנה הבאה חוליית פסח

חזרות החד גדיה והמקהלה

יציאת מצרים

חד גדיה

ריקוד עבדים היינו

מצבן הציבור-מהפולחן של חנוך בקהילות

"..מזל טוב ! .." הודיעה לי רעייתי בקול חגיגי ומבשר טובות - "...הצלחת לעצבן חצי קיבוץ..". "חצי קיבוץ..?" שאלתי בקול מבוהל, ונזכרתי, שבאמת הרעשתי בצהריים עם האופנוע כשחשתי לחבר שכונה לאינטרנט אחרי שנותקה. "...באמת שלא התכוונתי להעיר אף אחד..". התחלתי להתנצל, אבל אז ראיתי את המבט ההוא שלה שתמיד מבהיר לי שאני בכלל לא בכיוון. "על זה דווקא מודים לך, אבל אני מתכוונת לפוסט האחרון שלך..". "את צודקת" הודיתי מייד כמו תמיד, ושאלתי את עצמי, בשקט, למה באמת אני מחריד דובים מרצם ומעורר אנשים משנצם. תרתי משמע.

השיח שהתעורר **השיח** שהתעורר **בתגובות** לפוסט '**מלחמת אזרחים**' לימד אותי שאנשים ממש פוחדים שעוד רגע תוצנח פה דיקטטורה, שייכפו עליהם להניח תפילין, ושהבנות שלהן כשפחות תימכרנה. אין ראייה אחת המעידה שזה מה שעומד על הפרק, אבל המלחמה שמנהלת התקשורת כנגד השכל הישר דווקא מצליחה. גם **פוסט אחר**, שהציע אחדות וחיבור שפורסם בקהילנט שלנו – גרר עימותים ותגובות, שאחת מהן אף הציעה לי 'לשתות כוס מים' ולעבור הלאה, למרות שבתגובה קודמת, אותו מציע הודיע לכולם שהדם שלו רותח. מוזר.

"..חצי קיבוץ כועס עליך כי אתה לא תומך במחאה ורואים בך אויב הדמוקרטיה..". המשיכה רעייתי "...מה חשבת לעצמך..?" התפתלתי כתולעת על קרס וחילצתי תגובה מאולתרת "...טוב, נו, חצי קיבוץ נגד – אבל חצי בעד" צהלתי "את לימדת אותי לראות תמיד את החצי המלא – זוכרת..?" ולרגע היה נדמה לי שנחלצתי מצרה. "לא סופרים את מי שבעד ושומעים רק את מי שנגד" גדעה באבחה את מצהלותיי. צודקת. כמו תמיד.

גם אנשים שהם באמת מלח הארץ, כמו מחותני **אלכס דויד**, מרגישים חובה לצאת להפגנות. **אלכס התראיין** לפודקאסט 'עם אחד' של חתני – אלון מיכאל – וסיפר את סיפור נערותו בכפר סבא, שירותו בסיירת מטכ"ל, את סיפור **הפריצה לביה"ס במעלות**, על **הפיגוע מיקוח במלון סבוי** בתל אביב, על חלקו **במבצע אנטבה** לצד יוני נתניהו במרצדס השחורה, וגם על תחושתו 'שעוד רגע והלכה המדינה' וגם שזו 'מלחמת העצמאות השנייה'. יש לי אך כבוד למשפחת כלתי, סבה מצד אמה, **ביני תלם**, פיקד על חיל הים, ואביה אלכס - הוא גיבור אמיתי. אבל לבושותי, אזני החבולות לא מצליחות להדהד את תופי הקרב בעצמה מדרבנת, ואני לא מצליח להיכנס למוד קרבי. אני מתעקש לנכש את הפחדים ולברר את העובדות.. איך אמרה רעייתי ובצדק – מעצבן 😊. וכאילו בהזמנה, גיסי האהוב עלי מאוד – יצר קשר כדי לשפוך עלי אש וגופרית. את השיחה קיימנו באפליקציית סיגל, **אני לא משתמש בווטסאפ**, והיא נמשכה לאורך כמה ימים. זו שיחה ארוכה, אבל להערכתי יש בה עניין לציבור, ויש בה מענה. מה הם הפחדים ועל מה המחאה, מהי דמוקרטיה 'מהותית', ועל מה ולמה רפורמה משפטית. תוך כדי השיחה שלחנו זה לזה לינקים – כולם נשמרו בה וכולם מומלצים. כאמור, למרות שיש פה ושם טונים צורמים, זו שיחה ולא ויכוח ואין מנצחים או מפסידים. וכמו בכל דיון לשתי הדעות יש ערך ומקום. אז הנה זה – **שיחות עם נפתלי** - מומלץ בחום.

ומשהו קטן לסיום –

מחלוקת היא מסורת יהודית ידועה שהחידוד והחכמה היהודית נבנו ממנה. אבל 'חייבים להתקדם' ויש לקבוע הלכה. בתלמוד מצאנו את הטקסט הבא: "שלוש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל. הללו אומרים הלכה כמותינו, והללו אומרים הלכה כמותינו. יצאה בת קול ואמרה: אלו ואלו דברי אלוקים חיים הן, והלכה כבית הלל. וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלוקים חיים - מפני מה זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותן? מפני שנחין ועלובין היו, ושונין דבריהן ודברי בית שמאי. ולא עוד, אלא שמקדימין דברי בית שמאי לדבריהן". במילים אחרות - חייבים לדבר ולחבר ואולי גם נזכה לבת קול...

ובבניין הארץ ננוחם –

דן חנוך.

פאטה מורגנה

חן הבן שלי כבר שנים נמצא בחוג רובוטיקה ובשנים האחרונות גם בנבחרת הרובוטיקה, תמיד שמחתי שהוא בחוג, אבל לא ממש התרגשתי מזה, גם כשזכו בתחרויות הארציות וזה קרה כבר שלוש פעמים אבל אף פעם לא התלהבתי. שנה שעברה הם נסעו, אך בפועל לא התחרו בגלל שנדבקו בקורונה כך שלא היו בכלל בתחרות.

השנה, כשנסעו לתחרות העולמית שבה משתתפים כ-35000 נערים ונערות בארבעה סוגי תחרויות, כל תחרות בקומה נפרדת. צפיתי מהבית בשידורים החיים ופשוט היה מותח ביותר. במהלך היומיים הראשונים מתוך 11 תחרויות הם ניצחו בתשע, וגם כשהפסידו זה היה בנקודה. הקריינים שמתארים את התחרות הזכירו הרבה פעמים את פאטה מורגנה במהלך התחרות והרובוט שלהם עבד מעולה. הקבוצה עמדה בלחצים והשקיעה המון כדאי להצליח.

בתחרות האחרונה הכינו המנטורים, את ההורים להפתעה, ואיזו הפתעה זו היתה! חן היה הקריין של התחרות, הפעיל את הקהל ותיאר בהתלהבות את המתרחש במשחק. לאחר סיום התחרויות ארבע הקבוצות המובילות, בהן פאטה מורגנה, שהגיעה למקום שלישי, בחרו את הקבוצות שיתחרו איתם בשלבים הבאים. רק בשבת התחיל שלב חצי הגמר של הבית. ארבע קבוצות מתחרות בשלב זה בכל בית (כאשר צריך לזכור שיש ארבעה בתים בתחרות). לאחר שלושה משחקונים הקבוצה עלתה לשלב גמר הבית, איזו התרגשות, האדרנלין עולה, לא זזים מהספה, עוקבים אחרי גמר הבית. לצערנו ולצערם הם לא הצליחו לנצח בשלב זה, אולם אולי זה קצת מנחם שהקבוצה שניצחה אותם היא זו שניצחה בגמר. פאטה מורגנה קיבלו את פרס השופטים על המקצועיות וההתנהלות, וכן את הפרס על המיקום השני בבית.

אני כל כך נהייתי שאפילו קצת הצטערתי שאני לא שם. לי זו היתה חוויה נהדרת, ולהם חוויה מדהימה להתחרות מול קבוצות מכל העולם, ולדעת שהם בין שמונה הקבוצות הטובות בעולם. כל הכבוד לפאטה מורגנה!!!!
 תודה לקבוצה המדהימה ולמנטורים שליוו אותם כל הדרך: מיתר צמח, עומרי אלאל (חבר של הילה פלג) ויותם בבאי.
 נגה פרסי

ט"ו בשבט - חצרות החברה

לאורן שחם
ברכות לשחרור ובהצלחה באגרות
בית משפטי שדה

מלא טוב וספצ ברכות למשפחות

למוטי ולונה אבנו
להולדת הנכד,
בן אטליה ודן

לדרנה ואנדרי
להולדת הבת דניאל,
אחות לדוד

ליפעת כהן
מלכירת הבניין
להולדת הבן

לשלי וצמרי
להולדת הבת, אחות אליזי
נכדה לשרה מסיקה

הרבה נחת והנאה ואושר לכולכם מהית משפטי שדה

בינתיים המדינה עוברת טלטלות ומחלוקות רבות. אין שום דבר שנשאר מקודש. הפגנות עם דגלים נגד הרפורמה ובעד הרפורמה ושאלות גורליות על עתיד המדינה דיקטטורה/ דמוקרטיה. מלחמות בין דתיים לחילונים, מזרחים ואשכנזים. כל הביחד והיפה שלנו, שאנחנו כל כך גאים בו, הכל על שולחן המנתחים.

במשק, סוף סוף אחרי שבע שנים של ירידות ועליות, ההחלטות מתקבלות והן גורליות להמשך קיבוצנו, ועכשיו תקנון קליטת הבנים. שיהיה לנו בהצלחה.

האביב כבר פה ומרגישים את הקפיצות במזג האויר, יומיים גשם, אז חם, מזיעים ושוב קר. עד עתה ירדו אצלנו 100 מילימטרים.

היה מפגש שיתוף ציבור בו הציגו מנהלות הפורמאלי והבלתי פורמלי את האתגרים הקשיים בפניהם עומדת כרגע המערכת.

חגגנו את המימונה במועדון עם מלא מטעמים ומתוקים באירוחה של סימונה ובני משפחתה.

בימי הזיכרון לשואה ולגבורה, ולחיילים ונפגעי הטרור היו טכסים מכובדים במשק. בערב יום העצמאות ה-75 היה שמח. מקוה שבעלון הבא נוכל לקרוא סיכום של אירועים אלו.

המשק שמוצ טוב מאפי עדה